Ranchies' eerste avontuur

Ranchies' eerste avontuur

Milou Gooren

Schrijver: Milou Gooren
Kaft Design: Milou Gooren
ISBN: 9789403941066
© 2025/2026 Milou Gooren
Alle rechten voorbehouden. Geen enkel deel van dit boek mag worden gereproduceerd of gebruikt in welke vorm of op welke wijze dan ook zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de auteur, met uitzondering van korte citaten voor recensie- of promotiedoeleinden.
Kaft Foto's: ©Milou Gooren

Hoofdstuk 1

Het is een mooie lentedag in mei, en alle pony's van The Little Ranch staan heerlijk buiten te genieten, van hun hooi, kruiden en van elkaar.
Mimi-Lou staat naast haar moeder Loeloe, die haar dochter graag wat wil leren over het leven als een pony in deze kudde.
Het is een vrij kleine kudde met zes kleinere pony's, dit was voor jouw geboorte anders, vertelt Loeloe altijd aan haar kleine meisje Mimi.
"Voor jij geboren was, stonden wij altijd samen in een kudde met de grote paarden."
Mimi houdt van de verhalen van haar moeder, ze is zo wijs, en iedereen in de kleine kudde luistert naar haar, behalve Billybob, hij is de baas van iedereen, de wijze. Hij is ook al negentien jaar oud, en woont al vanaf dat hij een veulentje was op The Little Ranch.

De grote kudde bestaat uit vijf grotere paarden, de grootste is de baas, dat is Lover, Lover is een heel rustig paard, en heeft 's avonds de mooiste verhalen over zijn leven voor dat hij op The Little Ranch kwam wonen, spannende verhalen.
De volgende in deze kudde is Charly, hij heeft zo'n mooie vlekken, en hij is zo grappig.

Daarna is Dash in deze kudde gekomen, “Dash is jouw papa.” Vertelt Loeloe aan Mimi.
“Papa vind mij altijd zo spannend.” Zegt Mimi een beetje verdrietig.
“Dat komt omdat hij niet zo goed weet wat hij tegen je moet zeggen, maar dat komt nog wel.”
Dash is alleen niet zo groot als de andere grote paarden in de grote kudde, maar hij staat daarbij omdat zijn beste vriend wel een groot paard is.
Dat is Loki, Loki is eigenlijk een beetje een flapdrol, lomp, maar wel heel lief hoor.
Daarna is er nog eentje in deze kudde gekomen, en dat is Nicky. “Zij is nergens bang voor, echt super stoer! Zo wil ik later ook zijn.” Zegt Mimi terwijl ze een klein beetje steigert en heel boos kijkt.
“Er is hier op The Little Ranch ook niks om bang voor te zijn, maar er is nog een hele wereld buiten deze veilige plek.” Zegt Loeloe.
“Ja jahaaaaa waar de verhalen altijd over gaan hé mama?” Vraagt Mimi ongeduldig aan haar moeder.
“Ja, de mooie verhalen voor het slapen gaan.”

Alleen Loeloe vraagt zich altijd een beetje af of deze verhalen wel echt waar zijn, vooral die van Billybob, het lijkt alsof hij ze een beetje aan dikt.
Maar ach, de jonkies vinden het heerlijk om er naar te luisteren, dus het maakt ook helemaal niks uit.

“Dus voor ik geboren was stonden mijn mama, Billybob, Lotus, en Teddy bij de grote in de kudde, dat is toch super stoer?” vraagt Mimi aan Pixie.
Pixie is ietsjes ouder dan Mimi, maar wel later op The Little Ranch komen wonen.
“Nou, ik heb ook eventjes erbij gestaan hoor,” Zegt Pixie. “En dat was helemaal niet zo eng hoor.”
Samen lopen ze weer terug naar Loeloe,
“Maar waarom zijn we nu twee kuddes geworden?” Vragen ze bijna in koor aan Loeloe.
“Dat komt door twee dingen.” Begint Loeloe aan haar verhaal.
“Toen jij geboren was, en nog zo klein was, was het heel koud, en hebben we een paar dagen samen binnen gestaan, en daarna zijn we met z’n tweeën naar buiten gegaan, ik wilde namelijk niemand bij jou laten, ik was bang dat ze je per ongeluk pijn zouden doen, en deed ik dus heel boos tegen iedereen. Toen je een paar weken ouder was, mocht Billybob proberen om erbij te komen, en kwam ik erachter dat ze allemaal wel heel voorzichtig met jou zijn. Dus langzaam zijn Lotus, Teddy en Pixie er ook bijgekomen.” Vertelt Loeloe, en wil weer weglopen naar het hooi.
“Maar wacht mama, je zei dat er twee dingen zijn waarom we twee kuddes zijn geworden, dit is er maar een!” Roept Mimi naar d’r moeder.

“Oh ja, voor de andere moet je maar naar Billybob,” Zegt Loeloe met haar mond vol met hooi.

Pixie en Mimi kijken elkaar aan, en beginnen te lachen.
“Zal dit dan te maken hebben met zijn verhalen?” vraagt Pixie proestend aan Mimi.
“Zullen we het gaan vragen aan hem?” “Hij staat daar toch maar wat te staan.” Stelt Mimi voor, en duwt Pixie een beetje vooruit.
“Vraag jij maar.” Fluistert Pixie tegen Mimi als ze bijna bij Billybob zijn.
Mimi begint een beetje stotterend: “Billybob mmmijn mama uhm zei dat uhm twee dingen er zijn.” Ze gaat steeds zachter praten.
“Ik versta je zo niet hoor, je bent niet zo’n goede verhalenverteller als ik, hé?” Zegt hij een beetje arrogant.
“Waarom staan we voortaan in twee kuddes, dat moesten we aan jou vragen zei Loeloe.” Zegt Pixie heel duidelijk, in de hoop dat ze een compliment van hem krijgt.
“Oh, ze bedoelt vast omdat ik te vaak ontsnap als ik bij de grote sta,” zegt hij heel nonchalant.
Stiekem vindt hij het heel leuk dat ze naar hem toe komen voor een verhaal, maar wil dit niet laten merken.
“Maar je gaat nu ook altijd weg,” Zegt Mimi.

“Ja, maar nu komen ze er niet achter, en toen was ik niet altijd op tijd terug, nu zorg ik dat ze er niet achter komen zodat we deze kudde houden.”
Zegt hij apetrots op zichzelf.
Pixie en Mimi beginnen te giechelen. “Waarom wil je niet bij de grote staan dan?" "Vind je dat eng?”
“Nee, maar weet je wel hoeveel die eten? En hoeveel plek die innemen onder het afdak, er is dan geen eten en geen plek meer voor ons!” Zegt hij verontwaardigd.

Pixie en Mimi lopen weg, en Pixie fluistert naar Mimi. “Hij is zo wijs!”
“Ja!” Zegt Mimi, daarom luister ik altijd naar hem.”
“Maar hoe komt het dat hij zo wijs is?” Vragen ze zich samen af.
Ze blijven even stil, en dan zegt Pixie: “Ik denk door zijn avonturen, als hij ontsnapt, weet je wel.”
Ze staan even wat dromerig voor zich uit te kijken, te denken wat ze zouden doen als ze ooit het lef zouden hebben om eens onder die omheining door te gaan en ook avonturen te gaan beleven.

“WAT zijn jullie aan het smiezen en staren!” Laat Billybob ze schrikken.
“Wij willen een keer mee op avontuur met jou.”
Zegt Pixie vastbesloten, en ze went even haar blik

naar Mimi, en fluistert zacht in haar oor “Met hem samen durven we wel toch?”
Mimi zegt niks, slikt een keer goed, en staart met grote ogen naar Billybob, wachtend op zijn antwoord.
Maar het blijft stil, Billybob staart voor zich uit, alsof hij bevroren is.
Pixie kucht een keer, om te kijken of hij slaapt, of wat er ook maar aan de hand kan zijn.
“Wacht,” zegt hij op mysterieuze manier “ik denk na of we daarmee weg kunnen komen.”
Pixie slaat een harde en ongeduldige zucht, waardoor Mimi haar oren naar achter trekt en haar hoofd boos naar Pixie slaat. “Laat hem denken, dat is zijn magie.”
Na vijf minuten stilte, een ongeduldige Pixie en een knipperende opgewonden Mimi, komt er eindelijk beweging in Billybob. “Weet je wat, hier moet ik een plan voor bedenken, maar ik vind er wel wat op.”
He-le-maal blij en springerig lopen de twee meisjes richting Teddy, giechelend en zingend doen ze net of er niks aan de hand is, maar Teddy is niet gek, hij kent zijn beste vriendin wel.

Pixie en Teddy zijn even oud, hun stallen zijn naast elkaar, en Teddy is als klein veulen bij The Little Ranch komen wonen, maar toen was hij nog heel bang voor mensen.
Toen Pixie bij The Little Ranch is komen wonen heeft zij hem geleerd dat er ook lieve mensen zijn, sindsdien zijn ze echt hele dikke vriendjes.

“Vertel gewoon wat er is.” Zegt hij wat geïrriteerd
“Kan wel toch?” vraagt Pixie aan Mimi.
Maar voor Pixie antwoord krijgt van Mimi, roept ze enthousiast en eigenlijk iets te hard “Wij mogen een keer met Billybob z’n magische avontuur mee!”
“Sssst!” Sist Mimi. “Dadelijk hoort iedereen het, en we kunnen echt niet allemaal weg.”
Ze kijken alle drie om zich heen, maar niemand lijkt het gehoord te hebben.
Poeh, gelukkig.
“Denk je dat het te eng is voor mij?” vraagt Teddy een beetje beschaamd.
"Nee joh, Billybob is er bij, dat kun jij ook!” Zegt Pixie stoer.
Mimi is een klein beetje teleurgesteld, want ze is bang dat Billybob het nooit goed vindt als ze met z’n drieën mee gaan, maar ze zegt niks.

Even later zijn ze gewoon allemaal hun ding aan het doen, beetje spelen, beetje eten, lekker hun vacht aan het poetsen aan de borstels.
Als Mimi opkijkt van een klein plukje gras wat ze probeert af te bijten net boven de grond staat Billybob ineens voor haar, en ze wordt een beetje nerveus. “Teddy weet ervan, en wil nu ook mee.” Ze slaat haar hoefje voor haar mond van schrik dat ze dit vertelt.
Billybob is weer stil, alsof hij bevroren is, het lijkt zo lang te duren dat Mimi een keer voor zijn ogen zwaait om hem te ontdooien.
Billybob knippert, draait zich om en mompelt iets onverstaanbaars.
Nu staat Mimi als bevroren aan de grond.
Wat nu? Wat heeft ze gedaan, heeft ze het nu verpest voor allemaal?

Dan ineens hoort ze geroep. “Kom naar binnen, eten!”
Een beetje beduusd loopt ze aan, ze weet niet zo goed wat ze nu moet.
Haar stal is ook nog eens niet naast Billybob, of Pixie en Teddy, tussen haar en Teddy en Pixie staan Dash en Loki in.
Terwijl ze naar binnen loopt te denken, wordt ze ineens geduwd, het is Loeloe. “Loop eens door, het eten staat klaar!” Snauwt Loeloe naar haar.

“Uh ja, ik kom al.”

In haar stal gaat ze lekker eten en besluit er niet over na te denken. Billybob weet ervan en ze hoort het morgen wel weer.